

The Power of Ministering to the One

By Elder Peter M. Johnson
Of the Seventy

Kraften i at betjene den enkelte

Ældste Peter M. Johnson
De Halvfjerds

October 2025 general conference

As we minister to the one, we invite the one to come unto Christ and to worship in the house of the Lord.

Sisters and brothers, thank you for your faithful devotion in coming unto Jesus Christ during these challenging times. You are wonderful; you are beautiful; you are each a child of God. It is my prayer that we will recognize the influence of the Holy Ghost as we become and help one another become truly devoted disciples of Jesus Christ and feel of His joy as we worship in the house of the Lord.

President Russell M. Nelson declared: “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ. Now is the time for us to make our discipleship our highest priority. In a world filled with dizzying distractions, how can we do this?”

He provided the answer: “Regular worship in the temple will help us. In the house of the Lord, we focus on Jesus Christ. ... We come to know Him. ... Every sincere seeker of Jesus Christ will find Him in the temple.”

So how do we become and help one another become devoted disciples of Jesus Christ? We minister to the one. Ministering in the Savior’s way involves compassion, kindness, patience, and love without judgment. As we minister to the one, we invite the one to come unto Christ and to worship in the house of the Lord to receive of His redeeming power. In other words, we help one another become devoted disciples as we minister to the one in ways that lead to the house of the Lord.

We learn from Jesus Christ the power of

Når vi betjener den enkelte, inviterer vi den enkelte til at komme til Kristus og til at tilbede i Herrens hus.

Brødre og søstre, tak for jeres trofaste hengivenhed i at komme til Jesus Kristus i disse udfordrende tider. I er vidunderlige; I er smukke; I er hver især et Guds barn. Det er min bøn, at vi vil erkende Helligåndens indflydelse, så vi kan blive og hjælpe hinanden med at blive virkelig hengivne Jesu Kristi disciple og mærke hans glæde, når vi tilbeder i Herrens hus.

Præsident Russell M. Nelson har erklæret: »Nu er tiden inde til, at I og jeg forbereder os på vor Herre og Frelasers, Jesu Kristi, andet komme. Nu er tiden inde til, at vi gør vores følgeskab som disciple til vores højeste prioritet. Hvordan kan vi gøre dette i en verden fuld af svimlende distractioner?«

Han gav selv svaret: »Regelmæssig tilbedelse i templet vil hjælpe os. I Herrens hus har vi fokus på Jesus Kristus ... Vi lærer ham at kende ... Alle, der oprigtigt søger Jesus Kristus, vil finde ham i templet.«

Så hvordan bliver vi og hjælper hinanden med at blive hengivne Jesu Kristi disciple? Vi betjener den enkelte. At betjene på Frelserens måde involverer barmhjertighed, venlighed, tålmodighed og kærlighed uden at dømme. Når vi betjener den enkelte, inviterer vi den enkelte til at komme til Kristus og til at tilbede i Herrens hus for at modtage af hans forløsende kraft. Vi hjælper med andre ord hinanden til at blive hengivne disciple, når vi betjener den enkelte på måder, der fører til Herrens hus.

Af Jesus Kristus lærer vi om kraften i at

ministering to the one with love and without judgment. You remember the Samaritan woman at the well. This woman may have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. She may have felt she did not belong. Throughout her life she had five husbands, and the man whom she was living with was not her husband. Others may have imposed unrighteous judgment without knowing her life's circumstances. This may be one of the reasons she came to the well alone in the hottest part of the day. And yet, she was one of the first to whom Jesus Christ declared He was the Messiah. To Him, this woman was a daughter of God.

Jesus Christ taught that woman that through Him one can receive eternal life by partaking of the living water. He declared, "Whosoever drinketh of the water that I shall give ... shall never thirst; but the water that I shall give ... shall be ... a well of water springing up into everlasting life."

The woman of Samaria felt of the Savior's love and received a witness through the Spirit that He is the Messiah. After this witness, she returned to the city and invited others to come and see, and many believed Jesus was "indeed the Christ, the Saviour of the world." Christ ministered to the one with love; as a result, others became His devoted disciples.

We learn of the power of ministering to the one with compassion from Christ's Apostles Peter and John. You remember a certain man, lame from birth, lay daily at the gate of the temple asking for money. This man may have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. He may have felt he did not belong.

"Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have [I] give [unto] thee: In the name of Jesus Christ of Nazareth rise up and walk."

Peter took the man by his right hand and lifted him up, and the man was made whole. Immediately following the miracle, the man entered into the temple with Peter and John, "walking, and leaping, and praising God." Peter and John ministered to the one in ways that led to the house of the Lord, and this man became Christ's devoted disciple.

My friends, there have been moments in my life when I too have felt unimportant, alone, discouraged, and unseen. I have felt as if I did not belong. I was baptized and confirmed a member

betjene den enkelte med kærlighed og uden at dømme. I husker den samaritanske kvinde ved brønden. Denne kvinde har måske følt sig uvigtig, alene, modløs og uset. Hun kan have følt, at hun ikke hørte til. Hun havde haft fem ægtemænd i løbet af sit liv, og manden, som hun nu boede med, var ikke hendes ægtemand. Andre har måske dømt hende uretfærdigt uden at kende omstændighederne i hendes liv. Det kan være en af årsagerne til, at hun kom alene til brønden på den varmeste tid på dagen. Og alligevel erklærede Jesus Kristus til hende som en af de første, at han var Messias. For ham var denne kvinde Guds datter.

Jesus Kristus fortalte kvinden, at gennem ham kan man modtage evigt liv ved at drikke af det levende vand. Han erklærede: »Den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal ... blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.«

Den samaritanske kvinde mærkede Frelserens kærlighed og modtog et vidnesbyrd gennem Ånden om, at han var Messias. Efter dette vidnesbyrd vendte hun tilbage til byen og opfordrede andre til at komme og se, og mange troede på, at Jesus »i sandhed [var] verdens frelser«. Med kærlighed betjente Kristus den enkelte, og som resultat deraf blev andre hans hengivne disciple.

Fra Kristi apostle, Peter og Johannes, lærer vi om kraften i at betjene den enkelte med barmhjertighed. I husker sikkert manden, der var lam fra fødslen og dagligt lå ved tempelporten og bad om almisser. Denne mand har måske følt sig uvigtig, alene, modløs og uset. Han har måske følt, at han ikke hørte til.

»Men Peter sagde: »Sølv eller guld har jeg ikke, men jeg giver dig, hvad jeg har: I Jesu Kristi, nazarærens, navn, stå op og gå!«

Peter greb mandens højre hånd og rejste ham op, og manden blev helbredt. Umiddelbart efter miraklet gik manden ind på tempelpladsen sammen med Peter og Johannes, og »han gik rundt og sprang og priste Gud«. Peter og Johannes betjente den enkelte på måder, der førte til Herrens hus, og denne mand blev Kristi hengivne disciple.

Mine venner, der har været øjeblikke i mit liv, hvor jeg også har følt mig uvigtig, alene, modløs og uset. Jeg har følt, at jeg ikke hørte til. Jeg blev døbt og bekræftet som medlem af Jesu

of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints when I was 19 years old. One year later, I accepted the call to serve as a full-time missionary, but there was much I had not yet learned about Church history.

Early in my missionary service, I learned that there was a period when those of Black African descent were not allowed to enjoy all of the blessings of worshipping in the house of the Lord. Learning this for the first time brought feelings of anger, confusion, doubt, and fear. These feelings were so intense that my ability to recognize the Holy Ghost was lost for a season.

Fortunately, I had a wonderful missionary companion, Kevin Vick, who ministered to me with love, patience, and kindness. Each night as he witnessed my feelings of doubt and uncertainty, he would simply say to the younger Elder Johnson, "I love you." After about two weeks, I allowed myself to feel of Kevin's love. I gained the courage to pray to Heavenly Father in the name of Jesus Christ. As I prayed, I was drawn to section 6 of the Doctrine and Covenants, verses 21–23, which states:

"Behold, I am Jesus Christ, the Son of God. ... I am the light which shineth in darkness. ...

"... Cast your mind upon the night that you cried unto me in your heart, that you might know concerning the truth of these things.

"Did I not speak peace to your mind concerning the matter? What greater witness can you have than from God?"

As I read, I remembered. I remembered the day that I had fasted and prayed to know that the Book of Mormon is the word of God and that Joseph Smith is the Prophet of the Restoration. I remembered covenants made in the house of the Lord that connect me to Jesus Christ in such a personal and intimate way. I felt of the Savior's love, His mercy, and His assurance that The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is His kingdom upon the earth and is necessary to prepare us for His Second Coming. Because I remembered, I again was able to recognize the Holy Ghost and to understand more fully that Jesus is the Christ and I am His disciple.

At times we will have unanswered questions and feelings of being unimportant, discouraged, alone, and unseen. However, my friends, we must press forward with faith in Jesus Christ and remember His words:

"Let not your heart be troubled."

Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, da jeg var 19 år gammel. Et år efter tog jeg imod kaldet til at tjene som fuldtidsmissionær, men der var meget, jeg endnu ikke havde lært om Kirkens historie.

Tidligt på min mission erfarede jeg, at der var en periode, hvor personer af sort afrikansk afstamning ikke fik lov til at nyde alle velsignelserne ved at tilbede i Herrens hus. Da jeg første gang hørte om dette, oplevede jeg vrede, forvirring, tvivl og frygt. Disse følelser var så intense, at jeg for en tid mistede min evne til at føle Helligånden.

Heldigvis havde jeg en vidunderlig missionærkammerat, Kevin Vick, som betjente mig med kærlighed, tålmodighed og venlighed. Når han hver aften så mine følelser af tvivl og usikkerhed, sagde han blot til den yngre ældste Johnson: »Jeg elsker dig.« Efter cirka to uger tillod jeg mig selv at føle Kevins kærlighed. Jeg fik mod til at bede til vor himmelske Fader i Jesu Kristi navn. Mens jeg bad, blev jeg tilskyndet til at læse afsnit 6 i Lære og Pagter, vers 21–23, som lyder:

»Se, jeg er Jesus Kristus, Guds Søn ... Jeg er lyset, som skinner i mørket ...

Læg dig den nat på sinde, da du råbte til mig i dit hjerte, for at du kunne få sandheden om dette at vide.

Gød jeg ikke fred i dit sind angående sagen? Hvad større vidnesbyrd kan du få end et fra Gud?«

Mens jeg læste, erindrede jeg. Jeg erindrede den dag, hvor jeg havde fastet og bedt for at vide, om Mormons Bog var Guds ord, og at Joseph Smith var gengivelsens profet. Jeg erindrede pagter, som jeg indgik i Herrens hus, der forbandt mig med Jesus Kristus på en meget personlig og indgående måde. Jeg mærkede Frelserens kærlighed, hans nåde og hans forsikring om, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er hans rige på jorden og er nødvendig for at forberede os til hans andet komme. Fordi jeg erindrede dette, kunne jeg igen føle Helligånden og forstå mere fuldt ud, at Jesus er Kristus, og at jeg er hans discipel.

Nogle gange vil vi have ubesvarede spørgsmål og følelser af at være ubetydelige, modløse, alene og usynlige. Men, mine venner, vi må fortsætte med tro på Jesus Kristus og huske hans ord:

»Jeres hjerte må ikke forfærdes!«

“In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.”

I am a witness to this reality and of the Savior’s promised blessing.

So what can we do to ensure our ministering to the one in the Savior’s way is most effective? Living the doctrine of Christ will help us. “Living the doctrine of Christ,” as President Nelson described, “can produce the most powerful virtuous cycle, creating spiritual momentum in our lives.

“As we strive to live the higher laws of Jesus Christ, ... the Savior lifts us above the pull of this fallen world by blessing us with greater charity, humility, generosity, kindness, self-discipline, peace, and rest.”

“[This spiritual] momentum produced by living the doctrine of Christ,” Elder Dale G. Renlund explains, “not only powers the transformation of our divine nature into our eternal destiny but also motivates us to help [to minister to] others in appropriate ways.” Elder Renlund reminds us that “the Savior’s job is to heal [to make us whole]. Our job is to love—to love and minister in such a way that others are drawn to Jesus Christ.”

Our ability to live the doctrine of Christ will be enhanced by daily studying the Book of Mormon and weekly partaking of the sacrament. President Nelson declared that the Book of Mormon “teaches the doctrine of Christ ... [and] provides the fullest and [clearest] understanding of the Atonement of Jesus Christ to be found anywhere.” I love this book. And prayerfully partaking of the sacrament each week will increase our understanding of the Atonement of Jesus Christ and provide spiritual renewal, comfort, and the power of godliness in our lives. Remember, “in the ordinances [of the priesthood], the power of godliness is manifest,” and this power, which comes from Jesus Christ, strengthens our desire and our ability to minister to the one.

My study of the Book of Mormon and partaking of the sacrament minimizes feelings of discouragement, escalates my determination to minister to the one in the Savior’s way, and helps make discipleship my highest priority.

My friends, I promise that as we live the doctrine of Christ and minister to the one in ways that lead to the house of the Lord, we will press forward with faith in Jesus Christ even amid

»I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden«.

Jeg er et vidne om denne kendsgerning og om Frelserens lovede velsignelse.

Så hvad kan vi gøre for at sikre, at vores betjening af den enkelte på Frelserens måde er mest effektiv? Efterlevelse af Kristi lære vil hjælpe os. »At leve efter Kristi lære kan,« som præsident Nelson beskrev, »skabe den mest kraftfulde, dydige cyklus, der skaber åndeligt momentum i vores liv.

Når vi stræber efter at leve efter Jesu Kristi højere love ... [løfter] Frelseren ... os op over denne faldne verdens tiltrækningskraft ved at velsigne os med større næstekærlighed, ydmyghed, gavmildhed, venlighed, selvdisciplin, fred og hvile.«

»[Dette åndelige] momentum, der skabes ved at efterleve Kristi lære,« forklarer ældste Dale G. Renlund, »er ikke alene kraften bag transformationen af vores guddommelige natur til vores evige skæbne, men motiverer os også til at hjælpe andre på passende vis.« Ældste Renlund minder os om, at »Frelserens [opgave] er at helbrede [at gøre os hele]. Vores [opgave] er at elske – at elske og drage omsorg, således at andre bliver draget mod Jesus Kristus.«

Vores evne til at efterleve Kristi lære vil blive forstørret ved dagligt at studere Mormons Bog og ugentligt tage nadveren. Præsident Nelson har erklæret, at Mormons Bog »forkynder Kristi lære ... [og] giver den fyldigste og [tydeligste] forståelse af Jesu Kristi forsoning, man kan finde noget sted«. Jeg elsker denne bog. Og bønsum deltagelse i nadveren hver uge vil øge vores forståelse af Jesu Kristi forsoning og give åndelig fornyelse, trøst og guddommelig kraft i vores liv. Husk, at »guddommelighedens kraft [tilkendegives] i [præstedømmets] ordinancer«, og denne kraft, der kommer fra Jesus Kristus, styrker vores ønske og vores evne til at betjene den enkelte.

Mit studium af Mormons Bog og deltagelse i nadveren mindsker følelsen af modløshed, styrker min beslutsomhed om at tjene andre på Frelserens måde og hjælper mig med at gøre mit følgeskab som discipel til min højeste prioritet.

Mine venner, jeg lover, at når vi efterlever Kristi lære og betjener den enkelte på måder, der fører til Herrens hus, vil vi trænge os fremad med tro på Jesus Kristus, selv blandt ubesvarede

unanswered questions and feelings of being unimportant, alone, discouraged, and unseen. We will invite the one to come unto Jesus Christ and to worship in the house of the Lord to receive of His redeeming power and love. In the house of the Lord, we will “feel [the Savior’s] mercy. [We] will find answers to [our] most vexing questions. [And we] will better comprehend the joy of His gospel.” In the name of Jesus Christ, amen.

spørgsmål og følelser af at være uvigtig, alene, modløs og uset. Vi vil invitere den enkelte til at komme til Jesus Kristus og til at tilbede i Herrens hus for at modtage af hans forløsende kraft og kærlighed. I Herrens hus vil vi »mærke [Frelserens] barmhjertighed. [Vi] vil finde svar på de spørgsmål, der plager [os] mest. [Og vi] vil bedre forstå glæden ved hans evangelium.« I Jesu Kristi navn. Amen.